

Sygn. akt VII K 590/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Jarosława Anioła, Adama Zarzyckiego, Kamila Majdy

po rozpoznaniu w dniach: 25 listopada 2016 roku, 11 stycznia 2017 roku, 24 lutego 2017 roku, 27 marca 2017 roku,

sprawy I. S. (1) z d. P., c. A. i I. z domu K. ur. (...) w T. (...)

oskarżonej o to, że:

w okresie od 10 stycznia 2013 roku do 07 lutego 2013 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w P., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, doprowadziła spółkę (...) S.A. z siedzibą w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 134.737,69 zł brutto w ten sposób, że ww. okresie zamówiła wyroby (...) i po ich odbiorze nie mając środków nie uregulowania należności wynikających z faktur o nr (...)

tj. o czyn z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 12 kk

1. oskarżoną **I. S. (2)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;
2. koszty procesu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt **VII K 590/16**

UZASADNIENIE

I. S. (2) została oskarżona o to, że:

w okresie od 10 stycznia 2013 roku do 07 lutego 2013 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w P., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd co do możliwości wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, doprowadziła spółkę (...) S.A. z siedzibą w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 134.737,69 zł brutto w ten sposób, że ww. okresie zamówiła wyroby (...) i po ich odbiorze nie mając środków nie uregulowania należności wynikających z faktur o nr (...), **tj. o czyn z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 12 kk.**

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna w B. zajmuje się sprzedażą i dystrybucją leków pozaaptecznych, działa na terenie całego kraju.

W 2009 roku spółka nawiązała współpracę z (...) spółką cywilną I. i A. P. Hurtownia (...) w P.. Wspólników spółki cywilnej reprezentowała I. S. (2), po stronie spółki (...) (początkowo spółki jawnej, następnie akcyjnej) występowała

pracownik K. S.. Współpraca układała się pomyślnie. Zdarzały się opóźnienia w regulowaniu zobowiązań przez spółkę cywilną, ale po telefonicznych lub mailowych upomnieniach zobowiązania były regulowane.

Zamówienia, w imieniu spółki cywilnej składała I. S. (2). Zamówienia, na różne kwoty, składane były mailowo z adresu (...) Na stronie internetowej spółki jako osoba upoważniona do kontaktów z kontrahentami figurowała I. S. (2).

/dowód: zeznania świadka M. P. – k. 45, 608v-609

częściowo zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – k. 1-2

częściowo zeznania świadka K. S. – k. 380v-381, k. 599v-600

informacja GUS – k. 31

zestawienie dowodów księgowych – k. 74-77

wykaz faktur, wpłaty, wysokość obrotów – koszulka k. 237

wykaz operacji bankowych – k. 338-341/

I. S. (2) była związana ze spółką (...) spółką cywilną I. i A. P. Hurtownia (...) w P. umową o pracę z dnia 01.10.2004r. na czas nieokreślony, w niepełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownik biura.

/dowód – kopia umowy o pracę – k. 301

wyjaśnienia oskarżonej I. S. (2) – k. 717/

W okresie stycznia 2013 roku do 07 lutego 2013 roku I. S. (2), na polecenie współników spółki (...) – I. i A. P. złożyła drogą mailową w spółce (...) S.A. z siedzibą w B., siedem zamówień na zakup leków bez recepty na łączną kwotę 134.737,69 złotych. Towar został dostarczony do hurtowni (...) spółki cywilnej w P. przy ul. (...). Sprzedawca wystawił faktury VAT o numerach nr: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Listy przewozowe oraz faktury opatrzyła podpisem I. S. (2). Zobowiązania nie zostały uregulowane z terminach wskazanych w fakturach. Zasadnicza część wierzytelności nie została spłacona.

/dowód: zeznania świadka M. P. – k. 45, 234v, 318v-319, 609-609v

zamówienia – k. 5-11, k. 46

kopie listów przewozowych – k. 49-54

kopie faktur – k. 12-23

zeznania świadka K. S. – k. 380v-381, k. 599v-600

zeznania świadka R. S. – k. 381-381v, 702-703

akta sprawy (...)/

I. S. (2) działała na polecenie współników spółki, zamówienia składała zgodnie z wykazem przedstawionym przez współników. Nie miała wpływu na ustalanie warunków współpracy ze spółką (...) S.A.. (...) spółki cywilnej decydowali o wprowadzeniu do obrotu towaru wskazanego w wyliczonych wyżej fakturach.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k. 717-717v

częściowo zestawienie sprzedaży w okresie od 11.01.2013 roku – koperta k. 407 /

Poczynając od 15 lipca 2013 roku I. S. (2) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą M. – I. S. (2), (...)-(...) P. ul. (...) (...) (nr NIP (...), REGON (...)).

I. S. (2) zawarła w dniu 12.08.2013 roku z P. (...) (...) umowę o świadczenie usług polegających na pozyskiwaniu klientów na rzecz kontrahenta, przyjmowaniu zamówień, doradztwie handlowym i innych usługach opisanych szczegółowo w § 2 umowy.

/dowód: informacja z CEIO DG – k. 64, 65

informacja GUS – k. 32

kopia umowy – koperta k. 407/

Z dniem 11 sierpnia 2013 roku spółka cywilna (...) została zlikwidowana.

/dowód: informacja Urzędu Skarbowego – k. 92/

(...) spółki cywilnej osiągnęli z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2012 dochód na poziomie odpowiednio 40 714,36 zł (I. P. (1)), 4 523,82 zł (A. P.). Przychód spółki w tym roku podatkowym kształtował się na poziomie 1 770 703,00 zł., zaś dochód na poziomie 45 238,18 zł.. Spółka nie odnotowała straty.

/dowód: zeznanie podatkowe – k. 118, 119-120, 122-123, 124/

Płatnik – spółka (...) spółka cywilna Hurtownia (...) w P. nie opłacił składek na ubezpieczenie społeczne za okres 02/2013r. do 08.2013r. w wysokości 4.323,20 zł..

/dowód: pismo ZUS – k. 165-167/

Z wniosku wierzyciela (...) S.A. w B. z dnia 12.07.2013 roku wszczęto postępowanie egzekucyjne przeciwko współnikom spółki cywilnej (...) I. i A. P.. Postępowaniem to jest prowadzone za numerem (...) przez Komornika Sądowego przy Sądzie (...) w P. na podstawie tytułu egzekucyjnego – wyroku Sądu (...) w B. z dnia (...) w sprawie (...). Egzekucja prowadzona jest ze świadczeń emerytalno-rentowych dłużników oraz z ruchomości.

/dowód: zeznania świadka M. P. – k. 45

akta sprawy (...) /

Komornik Sądowy przy Sądzie (...) w P. prowadzi nadto do majątku dłużników I. P. (1) oraz A. P. postępowania egzekucyjne za numerami:

- (...) z wniosku (...) Banku S.A. – kwota zobowiązania 167 718,97 zł., egzekucja prowadzona na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, opatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem S.w. (...) z dnia (...);

- (...) z wniosku ZUS Odział T. M.. – zobowiązanie w kwocie 923,20 zł. Postępowanie egzekucyjne zostało zakończone wobec wyegzekwowania należności;

- (...) z wniosku ZUS Odział T. M.. – zobowiązanie w kwocie 308,63 zł. Postępowanie egzekucyjne zostało zakończone wobec wyegzekwowania należności;

- (...) z wniosku (...) Sp. z o.o. Spółka k. – kwota zobowiązania 17 290,09 zł, egzekucja prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego z dnia (...) dotyczy zobowiązań wymagalnych w dniach 15, 19, 22 marca 2013 roku;

- (...) z wniosku M. L. (1) – kwota zobowiązania 17 276,45 zł, egzekucja prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego z dnia 13.11.2013 roku, dotyczy zobowiązań wymagalnych w dniach: 08.06.2013r., 21.07.2013r., 05.08.2013r., 20.08.2013r., 20.08.2013r.;

- (...) z wniosku Banku (...) S.A. – kwota zobowiązania 60 004,75 zł egzekucja prowadzona na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Egzekucja jest skuteczna jedynie ze świadczeń emerytalno-rentowych dłużników.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone za numerem (...) z wniosku Naczelnika U. S. w P. – kwota zobowiązania 11 406,94 zł zostało umorzone postanowieniem z dnia 01.08.2014 roku wobec bezskuteczności egzekucji.

/dowód: pismo komornika – k. 81

informacje o stanie zaległości w sprawach – k. 82-86

informacje S. (...) w S. – k. 147

odpis wyroku nakazowego S. (...) w S.w sprawie(...)- k. 148 odpis postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności – k. 149

kopia nakazu zapłaty S. (...) w K. w sprawie (...)- k. 181

akta (...)

odpis postanowienia o nadaniu klauzuli – k. 145

akta (...)

akta (...)

akta (...)

akta (...)

akta (...)

akta (...)

I. S. (2) ma 52 lata. Posiada wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem handlu zagranicznego. Prowadzi działalność gospodarczą, osiąga dochody na poziomie ok. 7 000 złotych miesięcznie. Jest mężatką, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie była karana.

/dowód: dane podane przez oskarżoną na rozprawie głównej – k. 561v

karta karna - k. 183/

Przesłuchiwana w charakterze podejrzanej I. S. (2) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

/wyjaśnienia oskarżonej I. S. (2) - k. 197/

Przesłuchiwana w charakterze oskarżonej I. S. (2) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, tak w toku uprzedniego postępowania, jak i aktualnie, wobec uchylecia orzeczenia sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Oskarżona skorzystała zasadniczo z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Na rozprawie

w dniu 20.01.2016r. - odnośnie firmy (...) SA w K., podnosząc, że nie jest pracownikiem tej spółki, ale ma podpisaną umowę o współpracy z tą firmą od sierpnia 2013 roku. Tą umowę podpisał jako podmiot gospodarczy. Wyjaśniła, iż firma (...) sprzedawała towar do spółki (...)(...) z siedzibą w K., to było raz, nie pamięta kwoty transakcji. Nie pamięta czy ona reprezentowała spółkę (...) w tej transakcji. W 2012 roku nie było żadnych transakcji. Ona jako podmiot gospodarczy nazywa się S.-M.. (...) handlowała z tą spółką jako z odbiorcą. Ta jednorazowa transakcja w 2013 roku to była spłata zadłużenia. Nie pamięta jakie miała firma (...) zadłużenie wobec tej firmy.

/wyjaśnienia oskarżonej I. S. (2) - k. 312, 382/

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, oskarżona wyjaśniła, że nigdy nie podpisywała jakiegokolwiek zobowiązania, nie występowała w jakichkolwiek negocjacjach. Ze spółką (...) była związana poprzez umowę o pracę, była kierownikiem biura. Dostawała wykaz do zamówienia, nie ustalała cen, te były narzucone. Wykaz zamówienia przygotowywali właściciele. Nigdy nie zajmowała się księgowością, czy finansami spółki. Nie występowała jako jej pełnomocnik. Właściciele spółki nie upoważnili oskarżonej ustnie do reprezentowania spółki w kontaktach z organami kontroli, czy kontrahentami. Nie miała żadnego wpływu na ustalenie warunków współpracy ze spółką (...). Co do faktur objętych przedmiotowym postępowaniem, o rodzaju, ilości asortymentu decydowali właściciele, podobnie jak o wprowadzeniu tego asortymentu do obrotu. Przypuszcza, że chodziło o zaspokajanie bieżących zobowiązań. Towar sprzedany do (...) K. nie pochodził z zakupów ze spółki (...). Po okazaniu dokumentów złożonych przez obronę (koperta – k. 407), oskarżona wyjaśniła, że zestawienie faktur do (...) K. wskazuje, że tylko dwie pozycje zakupione w spółce (...) mogły zostać sprzedane do (...) K.. Numery seryjne sugerują, że towary mogły zostać kupionych w spółce (...), ale także mogły pochodzić od innych podmiotów. Zestawienie zostało opatrzone podpisami państwa P., oskarżona domyśla się, że jest to wskazanie podmiotów, którym sprzedano asortyment zakupiony w spółce (...). Nabywcami były – jak można wnioskować z zestawienia małe podmioty. Oskarżona nie potrafi powiedzieć, czy wierzytelności wynikające z tych sprzedaży zostały zaspokojone. Jak dalej wyjaśniła, nie ma wiedzy co do sytuacji finansowej spółki. Nie wie czy spółka realizowała na bieżąco swoje zobowiązania. To nie należało do zakresu obowiązków oskarżonej. Spółka (...), to spółka rodzinna, takimi sprawami zajmowali się rodzice oskarżone. Nie ma wiedzy czy spółka była w opóźnieniu, czy w zwłoce ze spłatą zobowiązań, w tym publicznoprawnych. Nie ma wiedzy co do postępowań egzekucyjnych wobec właścicieli spółki. Teraz już wie, że rodzice są w określonej sytuacji finansowej i toczą się postępowania egzekucyjne. Oskarżona, jak dalej wyjaśniła, odbierała korespondencje adresowana do rodziców, przekazywała ją od razu właścicielom. Nie posiada wiedzy co do zasobów finansowych rodziców poza działalnością gospodarczą. Teraz już posiada wiedzę, że zobowiązania finansowe nie były płacone na czas. Oskarżona tym się nie zajmowała, była od spraw technicznych – ja odebranie towaru. Nie interesowała się sprawami finansowymi. Nie ma wiedzy czy spółka (...) obciążała kiedykolwiek rodziców odsetkami za opóźnienie w płatności. Jak dalej wyjaśniła oskarżona, jej udział w współpracy ze spółką (...) polegał na zamawianiu towaru, na podstawie dyspozycji. W spółce zamówieniami zajmowali się także właściciele. Spółka (...) współpracowała także z (...) K.. Według wiedzy oskarżonej, spółka (...) miała zobowiązania wobec (...) K., spółka (...) dostarczyła towar zaliczony na poczet zobowiązania wobec (...) K.. Towar nie pochodził ze spółki (...).

/wyjaśnienia oskarżonej I. S. (2) - k. 717-718/

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Poza sporem pozostaje fakt, że (...) spółka cywilna I. i A. P. Hurtownia (...) w P. współpracowała ze spółką (...) S.A (uprzednio spółka jawna) w B., zajmującą się sprzedażą i dystrybucją leków pozaaptecznych. Okoliczności te wynikają tak z zeznań przedstawiciela pokrzywdzonego M. P., jak i obrazuje je dokumentacja w postaci zestawienia faktur wskazujących na wysokość zobowiązań, terminy ich regulowania przez spółkę (...). Nie ma podstaw aby wątpić w zapewnienia M. P. (prezesa zarządu) spółki (...), że współpraca ta układała się poprawnie aż do stycznia 2013 roku. Już chociażby okres w jakim współpraca ta miała miejsce, od 2009 r. (około 4 lata) wskazuje na rzetelność tego przekazu. Zestawienie faktur obrazujących współpracę, dowodzi, że sprzedaż leków pozaaptecznych co do zasady miała miejsce z odroczone terminem płatności. Zdarzyły się przypadki, że kontrahent – spółka (...) – pozostawał w opóźnieniu, płatności następowały z przekroczeniem określonego przez sprzedawcę terminu. Niemniej, jak słusznie podniósł

M. P., zobowiązania były regulowane. Zdarzyło się, że kwota zobowiązania była znaczna, wyższa od aktualnego zobowiązania spółki (...).

Poza sporem jest fakt zakupu przez spółkę (...) spółkę cywilną produktów opisanych w fakturach VAT o numerach nr: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Zdarzenia te dokumentują wskazane faktury, których kopie załączono do akt przedmiotowej sprawy (k. 12-23).

Oskarżona nie kwestionuje, że:

- złożyła zamówienia na opisany w fakturach asortyment,
- towar został wydany, odebrany przez oskarżoną;
- kontaktowała się w imieniu spółki (...) z przedstawicielem spółki (...), w sprawie zamówień oraz płatności.

Źródła osobowe, a to zeznania świadków M. P. (k. 45, 234v, 318v-319, 609-609v), K. S. (k. 380-381, 599-600), R. S. (k. 381-382, 702-703), którym Sąd dał wiarę, albowiem są spójne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniające, także wskazują na powyższe okoliczności.. Wypada jednak podkreślić, że świadek K. S. podała, że nie orientuje się co do roli oskarżonej w spółce (...), a na taką były wystawiane faktury Vat (k. 599). Natomiast R. S. wskazał, iż nie wie w jakich sposób oskarżona I. S. (2) była związana ze spółką (k. 381v). Świadcowie koncentrują się na kontaktach z oskarżoną ukierunkowanych na wyegzekwowanie płatności faktur będącym przedmiotem zainteresowania w sprawie.

Nie ulega wątpliwości, że dokumenty wskazane przez pokrzywdzonego, a to listy przewozowe, faktury Vat są opatrzone podpisem I. S. (2) (k. 49-54), czego oskarżona nie kwestionuje, ale dokumenty te zostały wystawione na rzecz spółki (...). Oskarżona została wskazana jako osoba upoważniona do kontaktów – tak na stronie (...) spółki (...), jako jej reprezentant.

Rzecz jednak w tym, że oskarżona podnosi, że jej rola w spółce (...) sprowadzała się do reprezentowania spółki w imieniu jej wspólników, nie podejmowała decyzji strategicznych – jak ilość zamawianego towaru, cena nabycia, w tym zakresie działała według polecenia decydentów, tj. wspólników spółki. Nie przeczy swojej aktywności podkreślanej przez przedstawicieli pokrzywdzonej spółki. Podkreśla jednak, że działała w granicach wydawanych jej poleceń, tak w szczególności co do zamawianych towarów.

Nie ma w realiach tej sprawy przeciwdowodu nakazującego dyskwalifikację powyższych wyjaśnień oskarżonej. Skutecznego przeciwdowodu nie stanowią przywołane wyżej zeznania świadków, a to M. P., K. S. oraz R. S., te traktują bowiem o czynnościach faktycznych podejmowanych przez oskarżoną w relacjach na zewnątrz, którym to czynnościom oskarżona nie przeczy. Świadcowie nie mają wiedzy co do wewnętrznych regulacji i ustaleń w spółce cywilnej. Nie można jednocześnie budować w realiach tej sprawy tezy, iż oskarżona wprowadziła wskazanych w błąd co do osoby kontrahenta. Nie ulega wątpliwości, że w relacjach ze spółką (...) występowała spółka cywilna (...). Przy czym już firma spółki sugerowała, że I. S. (2) nie jest wspólnikiem spółki cywilnej. Nie sposób też nie odwołać się do istoty spółki cywilnej (art. 860 kc), jako sformalizowanej postaci współdziałania co najmniej dwóch podmiotów, ukierunkowanego na osiągnięcie określonego celu gospodarczego. Spółka cywilna nie ma odrębnej osobowości prawnej, a jej majątek jakkolwiek odrębny, to w istocie przedmiot współwłasności wspólników. Wobec osób trzecich spółka reprezentowania jest przez wspólników – wszystkich lub niektórych (art. 865 kc, art. 866 kc). Za zobowiązania spółki odpowiadają solidarnie wspólnicy (art. 864 kc). Już w świetle tych rozważań trudno wyprowadzić twierdzenie o prawach oskarżonej I. S. (2) do prowadzenia spółki (...), czy jej reprezentowania. Żaden dowód nie wskazuje, że była jej wspólnikiem, czy reprezentantem na mocy upoważnienia udzielonego przez wspólników. Nie kwestionując zeznań świadków z ramienia pokrzywdzonego, należy wyraźnie podkreślić, iż wskazani mówią o własnych przekonaniach, a nie rzeczywistym stanie rzeczy. Na tych wyłącznie relacjach nie można budować ustaleń istotnych dla odpowiedzialności prawnokarnej oskarżonej. Sami świadkowie sygnalizują, że nie posiadają wiedzy co do związków oskarżonej ze spółką cywilną – podmiotu na jaki wystawiano faktury VAT. Jednocześnie nie ma podstaw

do przyjęcie, że przekonanie reprezentantów pokrzywdzonego jest efektem oszukańczych zabiegów oskarżonej, z przyczyn wyżej przywołanych.

W aktach sprawy znajduje się kopia umowy o pracę 01.10.2004r zawarta między wspólnikami spółki cywilnej (...), A. P. a I. S. (2) (k. 301). Angaż wskazuje, iż oskarżona została zatrudniona w niepełnym wymiarze czasu pracy – na stanowisku kierownik biura. Pismo przedstawiciela ZUS (k. 165-167) wskazuje, iż płatnik składek – tutaj spółka cywilna (...) odprowadzał składki z tytułu zatrudnienia pracowników, w tym I. S. (2), w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w sprawie (06.2012r. – 07.2013r.). Przesłuchani w sprawie – stosownie do zaleceń wyrażonych w uzasadnieniu wyroku Sądu II instancji – świadkowie, a to pracownicy spółki (...) nie byli w stanie wypowiedzieć się w sposób pewny co do roli jaką pełniła oskarżona w spółce. Tę grupę świadków można podzielić na dwie kategorie, świadków deklarujących całkowity brak wiedzy co do roli oskarżonej w spółce (...), do grupy tej należy świadek R. K. (k. 608v). Drugą grupę stanowią świadkowie podkreślający rolę wspólników spółki w prowadzeniu jej spraw, plasując oskarżoną jako kierownika biura i w tym znaczeniu przełożoną pracowników. Do tej grupy należą M. L. (2) (k. 562v-563), M. R. (k. 563), I. P. (2) (k. 563v-564), G. K. (k. 564). Relacjom tym należy przyznać walor wiarygodnych, brak racjonalnych podstaw do ich kwestionowania, świadkowie nie współpracują aktualnie ze spółką (...), co mogłoby ewentualnie skłaniać do relacjonowania w sposób użyteczny dla oskarżonej (córką wspólników spółki).

(...) spółki cywilnej (...) I. P. (1) oraz A. P. skorzystali z prawa do odmowy składania zeznań. W związku z tym co do dokumentów wewnętrznych spółki, w toku przewodu sądowego bazowano tylko na tych dokumentach, które zostały złożone przez obronę.

Oskarżona rozpoczęła z dniem 15 lipca 2013 roku działalność gospodarczą pod nazwą M. – I. S. (2) pod adresem (...)- (...) P. ul. (...) Nawet jeżeli w ramach tej działalności korzysta z doświadczenia, czy nawet przyjęcie hipotezy (bo nie ma na to dowodu), iż bazuje na zasobach osobowych, handlowych pochodzących z okresu działania spółki (...), nie oznacza to, że powadziła spółkę (...) niejako za jej wspólników, czy w ich zastępstwie.

Takiego wniosku nie można również wyprowadzić z faktu podjęcia przez oskarżoną współpracy z (...) K.. W świetle zgromadzonego materiału dowodowe nieuprawnione jest twierdzenie o zbyciu przez oskarżoną asortymentu nabytego w spółce (...). Tylko porównanie numerów seryjnych produktów nabytych w spółce (...) i zbytych podmiotowi o nazwie A. (...) K. przeczy tej tezie. Zestawienie numerów seryjnych produktów nabytych w spółce (...) wskazuje, iż zostały zbyte innym podmiotom (koperta k. 407).

Nie sposób nie dostrzec, że spółka (...) utraciła płynność finansową, a jej kondycję finansową obrazuje liczba i skala prowadzonych postępowań egzekucyjnych: vide pismo komornika (k.81-86), nakazy zapłaty, pozwy, pismo ZUS (k. 165-167, 171-181), akta postępowań egzekucyjnych. W sprawie nie ma jednak dowodu wskazującego na świadomość oskarżonej co kondycji finansowej spółki, jak i wpływu oskarżonej, jej możliwości do przeciwdziałania takiej sytuacji. Wprawdzie lektura akt postępowań komorniczych wyliczonych na str. 4-5 niniejszego uzasadnienia wskazują, że oskarżona odbierała korespondencję adresowaną do (...) spółki (...) pochodząca od komornika w ramach prowadzonych postępowań egzekucyjnych, to po pierwsze brak przeciwdowodu dla twierdzeń oskarżonej, że taką przekazywała adresatom. Po wtóre postępowania wdrożono w okresie późniejszym w stosunku do daty powstania zobowiązania wobec spółki (...).

W sprawie nie ma dowodu wskazującego, że oskarżona działała pod pozorem spółki (...) spółka cywilna I. i A. P. Hurtownia (...) w P., ale na rachunek własny. Stąd odstąpiono od ustalenia kondycji finansowej I. S. (2) w okresie styczeń – luty 2013 roku. Na marginesie należy tylko zauważyć, że już ustalenie o działalności pozornej, pod przykryciem spółki cywilnej (...) prowadziłoby do odpowiedzialności oskarżonej za występki oszustwa, aczkolwiek pod postacią innej niż opisana w zarzucie strona przedmiotowa.

Dla istnienia występkę z art. 286 § 1 kk konieczne jest od strony przedmiotowej:

- wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu pokrzywdzonego lub jego niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania,
- doprowadzenie tymi sposobami pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi warunek konieczny przestępstwa z art. 286 § 1 kk (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 12.11.1992 r., II AKr 105/92, OSA 1993, Nr 10).

Wprowadzenie w błąd oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. Istotne jest przy tym, że osoba oszukana dobrowolnie oddaje mienie sprawcy, a nie traci mienia wbrew swojej woli (wyrok SN z dnia 27.10.1986r., II KR 134/86, OSNPG 1987/7/80). W przypadku wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością), zaś w przypadku wyzyskania błędu ta rozbieżność już istnieje, a sprawca jej nie koryguje, lecz korzysta z tego błędu dla uzyskania dla siebie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji majątkowej (wyrok SN z dnia 02.12.2002r., IV KKN 135/00). Dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem- tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2013r. sygn. II Aka 164/13 (opubl. LEX 1331126).

Od strony podmiotowej występki z art. 286 § 1 kk cechuje umyślność pod postacią zamiaru bezpośredniego kierunkowego. Przypisując sprawcy popełnienie tego przestępstwa należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym nie tylko to, że wprowadza w błąd pokrzywdzoną, ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (tak m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z 3 lipca 2007 r., sygn. akt: II KK 327/06, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 1498). Elementy przedmiotowe oszustwa muszą więc mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania. Zamiar sprawcy, jakkolwiek jest faktem natury psychicznej, to dowodzenie tego faktu następuje na podstawie domniemań faktycznych, natomiast podstawą tego domniemania mogą być wszelkie okoliczności na podstawie których można wyprowadzić wnioski dotyczący woli i chęci sprawcy doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu uzyskania korzyści majątkowej (tak: postanowienie SN z dnia 22 grudnia 2006 r., sygn. II KK 92/06, OSNwSK 2006). Tak więc udowodnienie popełnienia czynu z art. 286 kk wymaga spełnienia szeregu w/w, obostrzających przesłanek. Te nie zostały w sprawie przedmiotowej udowodnione.

Stypizowana w art. 5 § 2 kpk zasada in dubio pro reo - nakazuje interpretowania nieusuniętych w postępowaniu dowodowym wątpliwości na korzyść oskarżonego. W orzecznictwie Sadu Najwyższego wyrażono pogląd, zgodnie z którym, gdy organ orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów doszedł do przekonania, że istnieją dwie wersje zdarzenia, z których nie da się żadnej wyeliminować przez tę ocenę, ma obowiązek sięgnąć po regułę in dubio pro reo i rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego (postanowienie SN z 3 kwietnia 2012 r., V KK 335/11, LEX nr 1163975; wyrok SN z 1 lutego 2012 r., II KK 141/11, Biul. PK 2012, nr 3, s. 8).

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w pkt 1 wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu jest podyktowane treścią art. 632 pkt 2 kpk.